

STAR WARS

AHSOKA

E. K. JOHNSTON

Star Wars - Ahsoka

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

E. K. Johnston

Star Wars - Ahsoka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**STAR
WARS**™

AHSOKA

**STAR
WARS™**

AHSOKA

E. K. JOHNSTON

EGMONT

Original title: Star Wars: Ahsoka
© 2020 Lucasfilm Ltd. & ® or ™ where indicated. All rights reserved.
Cover art: Wojtek Fus

First published by Disney • Lucasfilm Press,
an imprint of Disney Book Group.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována či přenášena v jakékoliv formě a jakýmikoliv prostředky, elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování a nahrávání, či prostřednictvím systému ukládání a vyhledávání dat, bez předchozího písemného souhlasu nakladatele a majitelů autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT
v Praze roku 2020 ve společnosti Albatros Media a.s.
se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4.

Číslo publikace 35928

Z anglického originálu *Star Wars – Ahsoka*
vydaného nakladatelstvím Disney • Lucasfilm Press

přeložil Lubomír Šebesta

Redigoval Pavel Klimeš

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec

Technická redaktorka Alena Mrázová

Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.

Dotisk prvního vydání

ISBN tištěné verze 978-80-252-4675-7

ISBN e-knihy 978-80-252-4935-2 (1. zveřejnění, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-252-4936-9 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-252-4934-5 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.

www.albatrosmedia.cz
www.egmont.cz

**Společnosti královských služebných.
Nebojíme se, Vaše Výsosti.**

MANDALORE HOŘEL.

Ne celý, samozřejmě, ale dost velká část na to, aby kouř zaplnil vzduch okolo ní. Ahsoka Tano ho vdechovala. Věděla, co musí udělat, ale nebyla si jistá, jestli to bude něco platné. Ba co hůř, i kdyby bylo, netušila, na jak dlouho. Ale docházely jí možnosti a tahle jediná jí zbyla. S armádou tu plnila úkol, tak jako dřív, když byla stále ještě padawankou Anakina Skywalkera. Asi by to šlo líp, kdyby byl Anakin stále ještě s ní.

„Dávej pozor, Ahsoko,“ řekl jí, než jí předal její světelné meče a vyrazil zachránit kancléře. „Maul je mazaný. A vůbec nezná slitování.“

„Vzpomínám si,“ odpověděla a snažila se v sobě sebrat veškerou drzost, kvůli které si při jejich prvním setkání vysloužila přezdívku Štěkna. Nemyslela si, že by její snaha byla nějak zvlášť úspěšná, ale Anakin se stejně usmál.

„Já vím.“ Zakroužil rameny a už myslel na vlastní boj. „Ale víš, jaké mám starosti.“

„Co by se mohlo stát?“ Chovat se víc jako staré já bylo jednodušší a přistihla se, že se sama usmívá.

Světelné meče v rukou ji uklidňovaly, ale bez váhání by je oba vyměnila za Anakinovu společnost.

Nedaleko od sebe už viděla Maula. Černorudou tvář mu halil kouř, ale zdálo se, že mu to nevadí. Odložil plášť a z jeho postoje vyzařovala připravenost k boji. Stál na jednom z náměstí, které ještě nehořelo. Přecházel sem a tam a čekal na ni. Kdyby nevěděla, že má umělé nohy, nikdy by neuhodla, že to nejsou ty, se

kterými se narodil. Protézy ho nijak nezpomalovaly. Vydala se k němu rozhodným krokem. Koneckonců věděla něco, co on určitě nevěděl.

„Kde máš armádu, lady Tano?“ zavolal na ni, když se dostala na doslech.

„Poráží tu tvoji,“ odvětila a doufala, že to byla pravda. Nehodlala mu dopřát potěšení z toho, jak moc ji oslovení lady Tano ranilo. Už nebyla velitelkou, i když se k ní prapor díky její pověsti stále choval uctivě jako kdykoli předtím.

„Od tvých bývalých mistrů je hezké, že tě poslali samotnou a ušetřili mě námahy skutečného boje,“ řekl Maul. „Dokonce nejsi ani řádná Jedi.“

Z každého jeho slova odkapávala zlovolnost a cenil na ni zuby. Tohle byl ten druh hněvu, před kterým mistr Yoda varoval ratolesti. Takový, který pohltil celého člověka a pokrivil každou jeho část, až nebyl k poznání. Ahsoka se otrásla při pomyslení, co musel Maul protrpět, aby se stal tím, čím byl. Přesto byla dost chytrá, aby to využila ke svému prospěchu: vyhovovalo jí, když cítil dost velký hněv na to, aby si myslel, že má výhodu.

„Takže to bude vyrovnaný souboj,“ opáčila a změřila si ho od hlavy k patě. „Ty jsi jen poloviční Sith.“

To byla bezdůvodná urážka, přesně taková, kvůli které by mistr Kenobi obrátil oči v sloup, ale Ahsoka se nedokázala přimět k tomu, aby jí litovala. Dráždit nepřítel byl zvyk a ona hodlala využít všechny karty, které dostala, i když to nebylo zdvořilé. Vlastně měl pravdu: nebyla žádnou Jedi.

Maul přecházel sem tam s temnou kočičí elegancí, která byla podivně hypnotická, a točil jílcem světelného meče v ruce. Ahsoka sevřela své meče pevněji a pak se přinutila do uvolněného postoje. Potřebovala, aby přišel blíž. Tohle čekání bylo trochu jako meditace. Věděla, že na Maula už jednou platilo, na Naboo, když ho poprvé porazil Obi-Wan. Natáhla se k Síle a zjistila, že

na ni čeká jako uklidňující zdroj energie. Otevřela jí mysl a naslouchala jí každou svou částí, která toho byla schopna. Pak se pohnula, reagovala na Maulovy pohyby na druhé straně náměstí jako v zrcadle a udělala krok dozadu, vždy když udělal krok k ní.

„Nejsi Jedi, ale stejně jsi zbabělá,“ řekl. „Nebo tě Skywalker nenaučil neustupovat, než tě odkopnul?“

„Odešla jsem o své vůli,“ prozradila mu. V tu chvíli to znělo jako pravda i přes bolest, která se pod těmi slovy skrývala. Ignorovala ji a znovu se soustředila na svůj smysl pro rovnováhu a na Maula.

„Jistě. A já jsem se dobrovolně rozhodl pro tu hromadu smetí a první monstrózní nohy,“ opáčil Maul posměšně. Cítila, jak v něm kypí zlost téměř do bodu výbuchu, ale ještě trochu chybělo.

Zapnul světelný meč a zrychlil krok. Bylo pro ni snadné předstírat, že ji zaskočil, a klopýtat pozadu od jeho pomstychtivého útoku.

„Vsadím se, že i ty ses pro tohle rozhodla dobrovolně, lady Tano,“ zabručel. To byla pravda, ale viděl jen její slabinu. Díky zlosti byl ke všemu ostatnímu slepý. „Poslední slavný pokus ohromit mistra, kterému už nejsi k ničemu.“

„To není pravda!“ vykřikla. Ještě kousek. Byl skoro v pasti.

Rozběhl se k ní a z hrdla mu unikl krutý smích. Stále čekala. Potom, těsně před tím, než se k ní dostal na dosah, sklapla svou past.

Zapnula světelné meče a místo známé zelené energie zazpívala nová modrá. Pohnula se, aby se s ním střetla v posledním klamném manévru. Maul se vrhl vpřed a Ahsoka udělala rychlý krok vzad a zatáhla ho do bodu, odkud nebylo návratu. Sekl dolů přímo na její hlavu a ona odpovéděla veškerou svou silou. Zkřížila své zbraně s jeho a zadržela ho přesně tam, kde ho chtěla mít.

„Ted!“ přikázala svým neviděným spojencům.

Odpověď byla rychlá, příliš rychlá na Maulovu nepřipravenou obranu. Ahsoka odskočila právě včas.

Paprskový štít se probudil k životu a uvěznil její kořist se světelným mečem dosud pozvednutým proti ní.

KAPITOLA

01

BYLA SAMA, a to se nikdy nemělo stát. Její lid žil v kmenech, v pokrevních poutech, a schopnost používat Sílu jí dala celou galaxii bratrů všech druhů. I po odchodu z Chrámu Jediů cítila ostatní, když chtěla – jejich sílící a slábnoucí proudění v Síle okolo ní.

Dokud samozřejmě směla.

Nyní dávala samotě skoro přednost. Když byla sama, nemusela činit rozhodnutí, která ovlivňovala někoho jiného než ji. Spravit rozbitý motivátor, nebo ne, najíst se, nebo ne – snít, nebo ne.

Snažila se snít co nejméně, ale zrovna tenhle den se k tomu nehodil. Den Impéria. Po celé galaxii, od Jádra po Vnější okraj – i když tam tak nějak s menším nadšením – se konaly oslavy připomínající zavedení řádu a vlády císaře Palpatina. Tohle byla první taková oslava. Nové Impérium bylo jen rok staré, ale z nápadu ten den oslavovat se jí dělalo zle. Pamatovala si ho z úplně jiných důvodů, než byl mír.

Mandalore hořel, a i když se jí, Rexovi a ostatním podařilo většinu zachránit, jejich vítězství bylo okamžitě zničeno takovým násilím, že na ně Ahsoka málem nedokázala ani pomyslet. A tak na ně nemyslela.

„Ashlo!“ Hlas byl silný a veselý a vytrhl ji ze vzpomínek. „Ashlo, zmeškáš průvod!“

Žít na Vnějším okraji mělo své výhody. Planetární populace byly malé a ne moc organizované, takže bylo jednodušší žít pod smyšleným jménem. Také se mohla snáz držet stranou od hlavních hyperprostorových tras. Na většině planet Vnějšího okraje

stejně nebylo nic zajímavého, co by přitahovalo imperiální pozornost.

S čím nepočítala, byla pozornost sousedů Fardiových, místní rodiny, která měla prsty snad v každém obchodě, který se na Thabesce uskutečnil. Fardiovi ji brali pod svá křídla, jak jen mohli, ačkoli si Ahsoka udržovala svůj odstup. Stále svým způsobem truchlila a pomáhalo jí, když si zapověděla nové vazby i přátele.

Thabeska jí vyhovovala. Byla prašná a tichá, a přesto tu bylo dost nově příchozích, aby nevyčnivala. Planeta obchodovala s vodou a technologiemi, ale ne ve velkém. Dokonce i pašerácké organizace zásobovaly relativně malé množství lidí – povětšinou luxusním zbožím a potravinami z jiných světů. Pokud bylo Ahsoc známo, žádný pirát s trochou sebeúcty by tak nízko neklesl. Bylo to dobré místo jako každé jiné, které mohla „Ashla“ nazývat domovem.

„Ashlo, jsi tam?“ křikla opět dívka venku. Příliš vesele, pomyslela si Ahsoka a zavrtěla hlavou. Den Impéria nebyl kdovíjak vzrušující, i když jste věřili propagandě. Dívky něco chystaly a chtěly, aby to věděla.

Zvážila své možnosti. Vědělo se o ní, že si často sama vyrazí na pláně. Nečíhalo tam žádné nebezpečí, rozhodně nic, co by bylo nebezpečné pro ni. Takže mohla tiše sedět, předstírat, že není doma, a kdyby se někdo potom ptal, prostě by řekla, že se šla projít.

Vstala a přešla po podlaze svého malého domku. Nebyl dost přepychový, aby měl místnosti nebo aspoň zástěny, ale život v Chrámu Jediů ji vchoval ke střídmosti. Jelikož Ahsoka nic nevlastnila, nemusela toho s sebou tolik nést, když přišel čas odejít. Snažila se moc nemyslet na prázdný zbraňový opasek, který si nechala, ačkoli ho nenosila.

V dívčině nepřírodném veselí slyšela varování, ale potřebovala víc podrobností. Ty mohla získat jen tak, že otevře dveře.

„Už jdu, už jdu!“ zavolala a doufala, že to zní nadšeně.

Ahsoka potkala klan Fardiových v loděnicích, když dorazila na planetu. Řídili odtud většinu dopravy, legální i jiné. Ahsoka by se jim nejraději úplně vyhnula, jenže mladší děti Fardiových za ní všude chodily jako káčata a ona zatím nenašla sílu je od sebe odehnat. Otevřela dveře a spatřila čtyři z nich, jak na ni zírají, s párem starších dívek za sebou. Starší dívky nevypadaly tak bezstarostně jako ty malé. Ahsoka se napjala a pak se přinutila se uvolnit. Natáhla se svými smysly, velice opatrně, ale jestli tu bylo něco k vycítění, bylo to stále ještě daleko.

„Ashlo, musíš honem jít,“ řekla nejstarší dívka. Fardiových dětí bylo tolik, že Ahsoka měla problém si zapamatovat, jak se které jmenuje. Pohlédla na ně a měla nepříjemný pocit, že na něco zapomněla.

„Jo!“ řeklo další z houfu dětí. „Táta má vzácné hosty, kteří se chtějí setkat s novými lidmi, a ty tu jsi nová, takže musíš přijít! Můžeš se s námi dívat na průvod a leteckou přehlídku.“

Navzdory ročnímu pobytu Ahsoku všichni stále považovali za novou, i když rok byl nejdelší čas, jaký strávila na jedné planetě od doby, co se stala padawankou Anakina Skywalkera.

„V loděnici je plno lodí,“ řekla nejstarší dívka opatrně, jako by mohl někdo slyšet každé slovo, „kvůli přehlídce. Ze všech koutů. Bezpečáci jsou katastrofa, protože se snaží všechny zanést do záznamů.“

Vzácní hosté znamenali na této planetě čisté šaty. Dokonce i dobře situovaní Fardiovi chodili neustále pokrytí prachem, který přilétal z plání. Ahsoka si představila ostré linie a tmavé barvy imperiálních uniforem. Místní z nich budou celí pryč.

Ahsoka věděla, co teď Fardiovi udělají. Museli se postarat o své legitimní podniky, o členech rodiny ani nemluvě. Řeknou imperiálům všechno, co budou chtít vědět, a Ahsoku to nepřekvapovalo. Zjevně udělala dost dobrý dojem na to, aby si vysloužila pozvání a zmínku o loděnici. Víc čekat nemohla.

„Co kdybyste šly napřed?“ řekla a vážně kývla na starší dívky. Netušila, jestli jejich rodiče tuší, že za ní přišly, ale chtěla, aby věděly, že oceňuje riziko, které podstupují. „Můžete mi držet místo, než se dám do pořádku. Trochu jsem ráno zaspala a nemůžu jít na průvod Dne Impéria takhle.“

Ukázala na své šaty. Byly jediné, které měla, a všichni to věděli, ale teď jí dobře posloužily jako záminka.

Děti žadonily, aby si pospíšila, a slíbily, že jí podrží místo. Starší dvojice dívek mlčky shromáždila mladší sourozence do houfu a vydala se s nimi zpět do středu města. Ahsoka se za nimi nedívala. Jakmile se otočily, zavřela dveře a dopřála si chvíli na vzpamatování.

Na sbalení toho moc neměla. Jediná místnost byla prázdná až na postel a tlustou rohož, kam by mohla usazovat hosty, kdyby nějaké pozvala. Odvalila rohož stranou a odkryla pod ní prostor, kde měla své skrovné úspory a blaster. Všechno hodila do batohu a nasadila si krátkou kapuci, která jí skryla tvář. Brzy si bude muset pořídit novou: hlava jí opět vyrostla a její montraly se jí pod kapuci už málem nevešly.

Když naposledy zavírala dveře svého domu, vzduchem zaznělo až příliš známé zavytí motorů. Přehlídka začala a vypadalo to, že Impérium předvádí manévrovací schopnosti svých nejnovějších stíhaček.

Ulice byly prázdné. Ahsoka slyšela hudbu, současně halasnou a bojovnou, jak průvod procházel po hlavní třídě o několik bloků dál. Nemohla přijít na to, proč je tu najednou tolik imperiálů. Den Impéria nebyl jistě jediný důvod, jenže na planetě toho moc nebylo, kromě prachu a Fardiových. A jedné přeživší rozkazu 66.

Zpoza rohu vyšli dva imperiálové ve zbroji. Ahsoka zadržela dech a natáhla se k nim v Síle. Nebylo na nich nic povědomého. Nebyli to kloni. Byli to novější rekruti, stormtroopeři. Těch se moc bát nemusela.

„Co tady děláte?“ pozvedli zbraně. „Proč nejste na oslavě?“

„Zrovna tam jdu,“ řekla Ahsoka s pečlivě skloněnou tváří k zemi. „Ráno jsem byla na pláních, lovila jsem a ztratila jsem pojem o čase.“

„Pokračujte,“ vybídl ji stormtrooper, ale zbraň nesklonil. Druhý řekl něco do vysílačky, co Ahsoka neslyšela.

„Všechno nejlepší ke Dni Impéria,“ popřála a otočila se za zvuky hudby.

Nemínila si ověřovat, jestli půjdou za ní. Vyskočila na okno v prvním patře a vylezla na střechu. Blíž k hlavnímu komplexu Fardiových byly domy hezčí než její malá chatrč. Byly vyšší a měly ploché střechy. Co víc, stály hodně blízko u sebe, aby se ušetřily náklady při stavbě. Nebyla to dokonalá cesta, ale pro někoho s Ahsocinými schopnostmi byla dostatečně schůdná.

Rozběhla se po střechách domů a doufala, že ji nikdo nedisputuje. Navzdory riziku se při tom cítila mnohem lépe než při všem, co v poslední době dělala. Sílu k běhu nepotřebovala – nebyl důvod zbytečně riskovat –, ale používala ji, aby byl každý skok přes ulici bezpečný. Pokaždé, když pohlédla dolů, viděla víc a víc hlídek stormtrooperů. Nezdálo se však, že by pátraly po někom určitém. Ti dva, se kterými mluvila, nejspíš žádný poplach nevyhlásili.

Ahsoka dosáhla okraje řady vysokých budov, přikrčila se a přelétla pohledem loděnici. Fardiovi měli pod kontrolou dvě a tahle byla menší z nich. Ve větší loděnici by byl lepší výběr a nejspíš i víc děr v bezpečnostním systému, ale k té menší se dalo dostat po střechách, a proto se Ahsoka rozhodla, že zkusí štěstí tady.

Lodě patřily většinou Impériu, a tudíž nebyly dobré cíle. Byly registrované, označené a pravděpodobně vybavené nějakým sledovacím zařízením. Ahsoka s lítostí pohlédla na vojenský transportér. Ze všech lodí, které tu kotvily, znala tuhle nejlépe, ale

nemohla riskovat. Místo toho se soustředila na malý frachták stojící úplně vzadu.

Byla to loď Fardiových, jedna z těch legálních, ale ona věděla, že by se z ní dala udělat méně legální velmi rychle. Fardiovi jí platili za opravy. Byla dobrá mechanika a dobrou práci si vysloužila jejich důvěru. Loď navíc nikdo nehlídal. Ahsoka nevěděla, jestli to byla pozvánka, nebo ne, nicméně nechtěla si tu příležitost nechat ujít.

V loděnici bylo asi dvacet stormtrooperů.

Dřív, když ještě mohla otevřeně používat Sílu, by nepředstavovali žádný problém. Nyní, jen s blasterem, se musela chvíli zamyslet nad svými možnostmi.

Anakin by si prorazil cestu přímo mezi nimi bez ohledu na osobní riziko. Dokonce i bez světelného meče by byl dost rychlý a silný, aby to dokázal. To by ale vzbudilo velkou pozornost. Jejího bývalého mistra obvykle provázely exploze. Chybělo jí to vzrušení, ale na ně teď nebyl čas. Mistr Obi-Wan by se pokusil zjednat si cestu dovnitř svým osobním kouzlem, a nakonec by nadělal stejně velký rámus jako Anakin.

„Kdy si přiznáš, že v tom jsi sama?“ zamumlala Ahsoka. „Jsou pryč. Jsou mrtví a teď jsi jen ty.“

Motivační řeč nepatřila k jejím nejlepším, ale vybudila ji k akci. Odvážila se seskočit ze střechy na ulici pod sebou a rozhodla se ze všeho nejvíc upřednostnit rychlost. Vytáhla z batohu blaster. Rychle ze zásobníku vytáhla pojistný kolíček proti přetížení a položila blaster na zem. Teď si musela pospíšet. Proběhla uličkou a přeskočila nízkou zídku na rodinnou zahradu. Pár kroků a další skok ji zanesl do jiné uličky. Rozběhla se k loděnici.

Dosáhla otevřeného prostoru zrovna ve chvíli, kdy blaster vybuchl. Stormtroopeři zareagovali okamžitě, seřadili se do úhledných rojnic a s obdivuhodnou horlivostí vyrazili za hlukem. Ne-

nechali sice loděnici úplně nestřeženou, ale pro Ahsočiny účely to bohatě stačilo.

Držela se v koutech, kde se mohla schovávat v přítmí, a za bednami, aby ji zbývající imperiálové neviděli. Dorazila k rampě lodi Fardiových a byla uvnitř dřív, než si jí mohl někdo všimnout.

„Doufám, že nekradu nic, co potřebujete,“ řekla na adresu nepřítomných dobrodinců. „Ale díky za loď.“

Motor se s hučením probudil ve chvíli, kdy se ostatní storm-troopeři vrátili do loděnice, ale už bylo pozdě.

Ahsoka byla ve vzduchu dřív, než mohli nachystat těžkou výzbroj, a mimo dostřel, než stačili zahájit palbu. Byla pryč, opět na útěku a netušila, kam v galaxii se uchýlí teď.

KAPITOLA

02

Z OBĚŽNÉ DRÁHY nevypadala Raada kdovíjak. Ani výstupy z navkompu nebyly zrovna poutavé, ale to byl částečně důvod, proč si Ahsoka tento měsíc vybrala. Byl malý, odlehlý dokonce i na poměry Vnějšího okraje a měl jen jeden zdroj nerostného bohatství. Ahsoka se tu mohla dokonale ztratit v davu. Nerada dělala stejnou chybu dvakrát a jednu velkou udělala na Thabesce, když se spojila s jednou z nejprominentnějších rodin planety.

Přistála na místě, které se dalo jen sotva nazvat vesmírným přístavem, a pokud možno zabezpečila loď proti krádeži. Během cesty na plavidle provedla několik úprav v naději, že zakryje, odkud ji vzala, a zjistila, že loď už má docela důmyslný zamykací systém. Jeho nahrání bylo relativně přímočaré a nepotřebovala k němu ani astromechanického droida jako R2-D2. Provedla poslední kontrolu a oči jí padly na pár kovových kroužků, které na panelu napájení označovaly tlakový ventil. Kroužky neměly žádný význam kromě toho, že panel díky nim vypadal čistě a úhledně. Ahsoka je odšroubovala a bezmyšlenkovitě si je vložila do kapsy. Potom si hodila na záda batoh a sestoupila po rampě.

Raada měla výrazný, ale ne nepříjemný pach. Na povrchu měsíce byl život, který počítač nezobrazil: zelený a rostoucí. Ahsoka ho bez námahy ucítila a zhluboka se nadechla. Po roce vesmírného nebo thabeského prachu to byla příjemná změna. Možná že kdyby tu Ahsoka meditovala, našla by něco mezi sebou a zející propastí, která ji strašila od rozkazu 66.

V přístavu bylo několik lidí, kteří nakládali bedny do velkého frachtáku, ale ti ji ignorovali, když kolem nich procházela. Byl-li

tam někdo, komu měla zaplatit za místo v doku, pak ho Ahsoka nenašla. Rozhodla se, že se tím bude trápit později. Místa jako Raada měla ještě méně legitimní vládu než Thabeska nebo světy ovládané Hutty, ale ona si dokázala poradit se všemi místními drsnáky, kteří ji mohli pokládat za snadnou kořist. Potřebovala si najít bydlení a věděla, kde začne hledat.

Raada měla jen jedno větší sídlo, které by Ahsoka vážala nazvat městem. Na coruscantské poměry to byla stěží vesnice, a dokonce i Fardiovi by nad ním ohrnuli nos. Nebyly tu žádné vysoké budovy, žádné vzdušné cesty a jenom jedna tržnice, v blízkosti polorozpadlých administrativních budov v centru. Ahsoka zamířila rovnou na okraj, kde doufala najít opuštěný dům, který by si mohla vypůjčit. Kdyby ho nenašla, musela by se porozhlédnout za městečkem.

Za chůze si všímala svého okolí. Ačkoli architektura byla jednotvárná a většinou prefabrikovaná, budovy zkrášlovalo dost dekorativních ozdob, aby jí bylo jasné, že lidé, kteří je obývají, se o ně starají. Nebyli to sezonní dělníci: žili na Raadě nastálo. Navíc soudě podle různých stylů mohla Ahsoka říct, že pocházeli ze všech koutů Vnějšího okraje. To z měsíce činilo ještě lepší úkryt, protože její togrutské rysy nebudou vyčnívat.

Minula několik ulic a došla do čtvrti s menšími budovami, které byly poslepované bez jakéhokoli smyslu pro estetiku. To jí vyhovovalo a začala pátrat po nějakém neobydleném domě. První, který našla, neměl střechu. Druhý stál hned vedle kantýny – uprostřed dne dostatečně tiché, ale v noci pravděpodobně hlučné a nepříjemné. Třetí, o pár ulic dál od kantýny a hned na okraji městečka, vypadal slibně. Ahsoka se před ním zastavila a zvažovala své možnosti.

„Tam nikdo nebydlí,“ promluvil za ní někdo. Ahsoka sevřela dlaně kolem jílců světelných mečů, které už dávno neměla, a otočila se.

Spatřila dívku přibližně ve svém věku, která však měla více vrásek kolem očí. Ahsoka strávila většinu svého života v Chrámu Jediů nebo na palubě vesmírných lodí. Dívka vypadala, jako by každý den pracovala venku pod širým nebem, což potvrzovala její ošlehaná kůže. Pohled měla ostrý, ale ne zlý. Byla světlejší než mistr Windu, ale tmavší než Rex a měla víc vlasů než oba dohromady – ne že by to bylo těžké – spletených do hnědých copánků svázaných za hlavou.

„Proč tu nikdo nebydlí?“ zeptala se Ahsoka.

„Cietra se vdala, odstěhovala se,“ zněla odpověď. „S tím domem nic není, jestli hledáš bydlení.“

„Musím ho koupit?“ otázala se Ahsoka. Měla pár kreditů, ale radši by si je šetřila co nejdéle.

„Cietra ho nekoupila,“ odpověděla dívka. „Nechápu, proč bys měla ty.“

„No, v tom případě myslím, že mi vyhovuje,“ řekla Ahsoka. Odmlčela se, protože si nebyla tak úplně jistá, co přijde teď. Nechtěla prozrazovat moc osobních informací, ale kdyby se někdo ptal, měla připravenou vhodnou historku.

„Jsem Kaeden,“ představila se dívka. „Kaeden Larte. Jsi tu kvůli sklizni? Proto sem přilétá většina lidí, ale my už jsme skoro hotoví. Taky bych byla na poli, kdybych včera neprohrála souboj s jednou sekačkou.“

„Ne,“ řekla Ahsoka. „Já na farmaření moc nejsem. Jenom hledám tiché místo, kde bych si otevřela podnik.“

Kaeden na ni vrhla pronikavý pohled a Ahsoka si uvědomila, že bude muset být konkrétnější, jinak bude navzdory svým úmyslům vyčnívat. Povzdechla si.

„Opravuju droidy a jiné stroje,“ řekla. Nebyla v tom tak dobrá jako Anakin, ale dost dobrá. Mimo Chrám a válku zjistila, že v galaxii žije plno lidí, kteří jsou v něčem jen dobří, ne vynikající. Chvilí jí trvalo, než tomu přizpůsobila své myšlení.

„Někdo takový se nám vždycky hodí. To jsou všechny tvoje věci?“

„Ano,“ přisvědčila Ahsoka stroze a doufala, že ji tím odradí od dalších otázek. Zapůsobilo to, protože Kaeden o půl kroku ustoupila a zatvářila se zahanbeně.

„Dám pár lidem vědět, že se tu usazuješ, až se večer vrátí z polí,“ řekla, než se mohla odmlka nepříjemně protáhnout. „Už zítra pro tebe budou mít práci. Za pár dní se bude zdát, jako bys tu byla odjakživa.“

„O tom pochybuju,“ řekla Ahsoka tiše, aby to Kaeden neslyšela. Odkáslala si a hlasitěji řekla: „To by bylo fajn.“

„Vítej na Raadě,“ řekla Kaeden trpkým tónem a s nuceným úsměvem, ale Ahsoka jí úsměv stejně oplatila.

„Díky,“ řekla.

Kaeden vykročila pryč a při chůzi šetřila levou nohu. Kulhání nebylo moc výrazné, ale Ahsoka poznala, že ji to zranění muselo bolet. To znamenalo, že lékařská péče na Raadě byla buď drahá, nebo nedostupná. Zavrtěla hlavou a vešla dveřmi do svého nového domova.

Dotyčná Cietra rozhodně nebyla velká hospodyně. Vzhledem k opuštěnosti domu Ahsoka nějaký nepořádek očekávala, ale to, co našla, byla skutečná špína. Pokrývala celou podlahu i jediný stůl a ona se trochu obávala, co najde na posteli. Přejela prstem po desce stolu a zjistila, že špína je smíchaná s nějakým motorovým mazivem, takže výsledná směs lepila.

„Věci, na které vás jediský výcvik nepřipraví,“ zabručela a pak se kousla do jazyka. Dokonce ani o samotě to slovo nesměla říkat. Cítila to jako zradu, popírat, odkud pochází, ale nebylo bezpečné o tom mluvit a nemohla si dovolit se prořeknout na veřejnosti.

Našla skříň s čistícími prostředky a pustila se do práce. Byla to jednoduchá práce, i když nudná, a podivně ji uspokojovalo,